

عنوان مقاله:

گونه شناسی هدایت الهی در قرآن و حدیث

محل انتشار:

فصلنامه علوم حدیث، دوره 17، شماره 64 (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسنده:

محمد محمدی ری شهری - ریاست موسسه علمی فرهنگی دارالحدیث

خلاصه مقاله:

هدایت، به معنای نشان دادن راه درست مقصد، از واژه های پرتکرار در قرآن و حدیث است. هدایت، گونه ای راهنمایی، همراه با لطف و بار معنایی مثبت است؛ ولی گاه به قصد تهکم برای غیر آن به کار می رود. هدایت کردن خداوند به دو گونه عمومی و ویژه است. هدایت عمومی خداوند، شامل همه آفریده هاست و به سه گونه هدایت فطری، عقلی و تشریحی قابل تقسیم است که هر کدام نیز شاخه های فرعی دیگری دارند. هدایت ویژه خداوند نیز گونه ای پاداش است که به دلیل حسن انتخاب و پیمودن مسیر حق و قبول هدایت عام خداوند، شامل پیامبران، اوصیای آنان و گروندگان به آنها می شود. شکل این هدایت ها متفاوت، اما همگی نشانگر و رساننده به یک مقصود هستند. گفتنی است خداوند جزای ستمگران را نیز با هدایت می دهد، اما هدایت به سوی دوزخ!

کلمات کلیدی:

هدایت الهی، هدایت عمومی، هدایت خاص، مفهوم شناسی هدایت، هدایت پاداشی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1793849>

